

паднала. Той ѝ поговори, и тя държеше ржката му, но това не бѣ достатъчно, тя искаше и друго. Бонами се наведе надъ нея, каза: „какво има, Джини?“, и я помилва. Тя взе и дветѣ му ржце, притисна ги до гърдитѣ си и цѣлото ѝ тѣло потрепери; обтегна се въ люлката и остана вцепенена. Той разбра, че Джини е мъртва.

Бонами е едъръ силенъ мжжъ. Хората го считатъ грубъ и суровъ, но, въпрѣки това мнение, сълзи облѣха лицето му, когато ми разказа тази история. Той прибави: „погребахъ я на едно мѣсто, запазено за нашитѣ любимци; до главата ѝ поставихъ колъ и на кола дъска съ надписъ: Джини, най-добрата маймуна, която познавамъ. Когато написахъ това, забелязахъ, че дъската съмъ взелъ случайно отъ нейния транспортенъ кафезъ, и на другата страна на тази дъска стоеше съ голѣми букви надписъ за разпознаване на малката Джини: Внимание! — Хапи!

Отъ нѣмски: Стефанъ Велчевъ.

